

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ef 2, 14 – 22

Text: Ž 122 *Poutní píseň, Davidova. Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme. Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek. Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu. Tam jsou postaveny soudné stolce, stolce Davidova domu. Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují! Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu! Pro své bratry, pro své druhy vyblašují: "Budiž v tobě pokoj!" Pro dům Hospodina, našeho Boha, usilují o tvé dobro.*

Na úvod bohoslužeb jsme zpívali a nyní i znovu slyšeli poutní píseň. Je to píseň nejen radostná, ale přímo veselá. Zpívala se na pouti, když Izraelci putovali ze svých domovů na slavnostní bohoslužby do jeruzalémského chrámu. V žaltáři je to v pořadí třetí poutní píseň z celkem patnácti. Tou první je 120 žalm, kde zpěvák vyjadřuje svou úzkost z nepřátelského prostředí, v němž byl nucen žít, vyjadřuje svou tíseň z dlouhého odloučení od chrámu. Po něm následuje žalm 121, kde se poutníci už vydali na cestu a už upínají svůj zrak k jeruzalémským horám a znavení cestou vyhlíží pomoc. Třetí píseň zazněla, když poutníci po strastiplné cestě stanuli v branách Jeruzaléma. V té chvíli zazpívali: „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme.“

Bratři a sestry, zdalíž jsme se také nezaradovali, když jsme uslyšeli, že můžeme opět do kostela! Vždyť právě tady, při slavení bohoslužeb svým shromážděním vyjadřujeme, že patříme k sobě, tvoříme jedno tělo, jeden celek, a kde každý z nás je důležitý. Svou účastí tak vytváříme ekklésii, tedy shromáždění. Radostná žalmová píseň to vyjadřuje slovy: „Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek.“ Nejde přitom o obraz nějaké vnější a povrchní jednoty, nejde o obléknutí jakéhosi jednobarevného stejnokroje, nýbrž právě jen o tu semknutost a soudržnost, o to, že držíme pospolu, lidé z různých míst, různých názorů a představ, různých charakterů a preferencí. Jsme semknuti kolem svého Pána a díky tomu táhneme za jeden provaz. Máme jeden cíl: oslavit našeho Boha Otce všemohoucího a našeho Spasitele a Pána Ježíše Krista.

Scházíme se tu nejen jednotlivci, ale celé rodiny. V žalmu jsou jmenovány kmeny, i když i toto označení je třeba brát spíše obrazně. Bohoslužeb se neúčastnili všichni příslušníci izraelských kmenů, ale spíše jejich zástupci, kteří pak měli svědčit o své účasti doma ve svých kmenových společenstvích a rodinách. Byl to pro ně vrcholný zážitek a výsada, že směli vystoupat na Sion a být účastni chrámové bohoslužby. Poutníci nejen obrazně, ale skutečně a namáhavě vystoupali nahoru do Jeruzaléma. Člověka tento výstup tak nějak duchovně povznášel a v té chvíli všechny jeho všední starosti zůstaly někde dole pod horami. Ale pozor, nešlo tu o nějaké soukromé povznesení duše k Bohu, nešlo tolik o individuální zbožnost jako leckdy nám dnes. Zástupci izraelských kmenů měli odpovědnost vůči těm, které zastupovali. Odpovědnost vydat svědectví celému Izraeli o slávě Hospodinova jména. Proto v žalmu čteme: „Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu.“ Izraeli na svědectví – to je i naše poslání. Být poslem dobrých zpráv pro své okolí. Být poslem toho, čeho jsme tu byli svědky. Tedy slávy Hospodinova jména.

Židovské náboženství ovšem nebylo postaveno na povznášejících duchovních zážitcích a neuvádělo člověka do transu jako četné pohanské rituály. Jeho základem byla Hospodinova smlouva a jejím vyjádřením Boží zákon. Proto Izraelci předstupovali před Hospodina, aby

se stavěli pod autoritu jeho slova a uváděli svůj život do poslušnosti Božích přikázání. A už vůbec chrám nesloužil jako pouhá turistická atrakce, muzeální architektura nebo místo pro klidnou relaxaci či duchovní saunu. Chrám byl místem, kde se vynášely soudy a kde znělo slovo Hospodinovo. I my, když jdeme do kostela, nejdeme se pouze duchovně zrelaxovat, ale jdeme si pro Boží slovo. I v křesťanských kostelích platí to, co je v žalmu řečeno o chrámu Hospodinově: „Tam jsou postaveny soudné stolce, stolce Davidova domu.“ Cílem Božího soudu ale není trest, msta nebo vyřizování si účtů. Cílem je nastolení pokoje.

Proto poslední třetina žalmu je celá věnována výzvě k modlitbám za pokoj. Čteme: „Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují! Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu! Pro své bratry, pro své druhy vyhlašuji: "Budiž v tobě pokoj!" Pro dům Hospodina, našeho Boha, usiluji o tvé dobro.“

K přímluvám býváme vyzýváni zvláště kvůli tomu, čeho se lidem nejvíc nedostává. V tomto žalmu je zvláště důrazně zmíněna potřeba pokoje. Nejde však v první řadě o jakousi osobní spojenost, vnitřní klid a vyrovnanost. Čteme tu výslovně: Vyprošujte pokoj Jeruzalému. Pro své bratry a sestry, pro své druhy vyhlašuji: „Budiž v tobě pokoj.“ Pokoj je tu vnímán jako kolektivní záležitost. Shromáždění Hospodinových vyznavačů není hromadná duchovní seance jednotlivců, kteří usilují o svou vlastní vnitřní vyrovnanost a klid, jak známe z různých esoterických kruhů. Křesťanské společenství má působit pokojně jako celek. Ve vztazích, v rozhodování, ve vzájemném respektu a ohleduplnosti má vyzařovat pokoj, který se přenáší a rozšiřuje do okolí jako kruhy na hladině. Jistěže to předpokládá, že ten pokoj přijmu do svého srdce osobně. Ale nemám jej sám pro sebe. Pokoj Boží přijímám, abych se stal nástrojem pokoje pro druhé. Jako Abraham přijímám požehnání, abych se sám stal požehnáním tomuto světu. A kdokoliv přijde mezi nás, má na něj dýchnout pokojná atmosféra ne ze studených a neosobních stěn kostela, ale z našeho obecenství, z našich osobních vztahů. A to je tak vzácná věc, že žalmista se o ten pokoj bojí a vyzývá nás všechny: „Vyprošujte Jeruzalému pokoj!“ A tak, má-li dnes zaznít i nějaké to slovo soudu, zkoumejme sami sebe, zda netoužíme po společenství jen ze sobeckého zájmu o vlastní pokoj nebo zda chceme sami pokoj působit a vnášet ho mezi bratry a sestry. Pro dům našeho Boha, pro větší slávu jeho jména usilujeme o dobro Jeruzaléma – o dobro církve. Za to se teď modleme:

Modlitba: *Vyprošujeme pokoj domu Hospodinovu, pokoj Božímu lidu, pokoj Jeruzalému. Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují! Kéž je na jeho valech pokoj, kéž se jeho paláce těší klidu! Pro své bratry, pro své druhy vyhlašuji: "Budiž v tobě pokoj!" Pro dům Hospodina, našeho Boha, usiluji o dobro dětí Božích, o dobro Kristovy církve. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Náš Pane, Ježíši Kriste, prosíme za pokoj a mír v tomto světě. Jen tvojí milostí tento svět stojí. Slyš naše prosby, modlitby, přímluvy a díkyvzdání za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. Prosíme, povolej si takové politiky a vládcy, kteří by spravovali tuto zemi moudře, spravedlivě, odvážně a vládně. Modlíme se za církve, abys ji posvětil a očistil křtem vody a slovem, a tak sis připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. Prosíme za církve, aby se zřekla vši bezbožnosti a dělala část tvému svatému jménu. Prosíme, dej církvi nové boboslovce a kazatele tvého evangelia. Modlíme se za všechny lidi, kteří touží po tvém slovu a po obecenství bratří a sester. Myslíme na ty, kteří se nemohou účastnit boboslužeb a chybí jim lidský kontakt. Prosíme uzdrav nemocné, potěš zarmoucené, posiluj slabé a všechny vyčerpané naplň svým Duchem svatým. Proměňuj nás všechny, abychom spatřili tvé přicházející království. Amen.*